

Matyáš Vlček, SŠNO Bystřice pod Hostýnem

Přívěsek

Přívěsek od tebe nosím stále na krku

Je mi z něj do breku?

Nebo spíš přináší mi štěstí?

Ve světě plném malicherností

Ve světě plném krutosti

Jak si to, Bože, mohl dopustit?

Čekat na štěstí je marný boj

Jak Godot stejně nepřijde

Je to tříbarevný semafor

Milovat, nesnášet, závidět

Činy bolí, slova zrovna tak

Člověk by měl chuť nevstávat

Člověk by měl chuť zůstat v posteli

Aby se schoval před světa krutostí

Aby nemusel řešit malichernosti

Jak si to, ďáble, mohl dopustit?

Čekat na štěstí je marný boj

Jen smrt je jistota

Život je tříbarevný semafor

Nesnášet, závidět, milovat

Starý pán

Někdy se cítím jako starý pán
Co sám chodí na skleničku
Protože mu jeho milá již zemřela

Jako starý pán
Co obchází pohřební služby
A vzpomíná na ty co znal
Když čte úmrtní listy

Někdy si přijdu jako starý pán
Když jdu městem každého znám
Neplýtvám slovy, jen smeknu klobouk
A tím známého z dětství pozdravím

Jako starý pán
Mladší mě v tramvaji nechávají sednout
Považují mě za kmeta
A mluví jazykem, kterému nerozumím

Někdy se cítím jako starý pán
Co sám chodí na skleničku
Protože svět co znal, už není

Hořké kafe

Ať žije ten náš svět
Oslava lidské hlouposti
Za pár laciných cigaret
Koupíš si vstup u brány hojnosti

A co že za ně budeš mít?
Spoustu falešného přátelství
Schopnost ignorovat smysl života
Ztratíš oči lebky z Hamleta

Budeš moct v klidu spát
Alespoň z počátku
Jednoho dne však pochopíš
Teda snad
Že piješ kafe z podšálku

Jednoho dne snad pochopíš
Že ti kafe ani nechutná
To s tebou život už ale zatočil
A je pouze na tobě
Zda se z toho vymotáš

Upřímně?

Upřímnost je mi nade vše
Však lidi mají tenké podešve
Mé kroky si špatně vykládaj
Upřímnost? Tu nezvládaj

Co já s tím dělat mám?
Měnit se? To odmítám
Změnit svět? Lepší plán
Odvahu snad na to mám
Přesto to nějak nezvládám

Jak Baťa about svět
Do bot co ustojí mé kroky
Do bot co snesou mou upřímnost
Když chytну dámu za boky

Na tento plán alespoň myslím
Nebude mi stačit kalendář
Jednoho roku a odvahy?
Chce to víc než trochu
Tak snad ji mám
Schovanou po kapsách

Óda na frézku

Ach ty frézko nejlepší

Ach ty poklade života mého

Nejednu drážku jsem na tobě již udělal

A tys nejednu vrásku na mě nechala

Když prsty si mi řezala

Nejednu hranku už si zakulatila

Nejeden profil vyfrézovala

Nejednou se rozbila

A já s úsměvem hrabal se v tvých vnitřnostech

Abychom spolu opět usedli na výsostech

Z celého srdce jsem tě miloval

Denně na tobě frézoval

A když pak šéf mi sděloval

Zlomilo mi to srdce

Že přišlo nové CNC